

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinque**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

X. Aliæ Soc. conflictiones, & vndenam ortæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

non modo alteram, verum, & tertiam quæ nulla est, maxillam potrigere. Habent nos si vocem mittimus vindictæ cupidos; si tacemus, confitentes reos; vt illum in Euangelio qui ad crimen obiectum *obmutuit*.

Ad Societatis quoque iactationes sed ab ortu suo repetitas eæ spectant, quibus eius fundator exagitatus est retortis præcipuè in parentem, scelestis in filios molitionibus impiorum. Gabrielem Lermeum, Simonem Misenum, Heliam Hallenmullerum, Rudolphum Hofpinianum, Pascasium, Arnaldum, & alios famosos effecit, collecta ex hoc argumento infamia, dum vitam Ignatij Ribadeneiræ opus configunt tum stolidis, & puerilibus; tum hæreticis censuris; & nomen ipsum contemptui, gesta vituperio traducunt, quod tamen ex recens edito de vita S. Matris Teresiæ exemplari, detracta sunt illa præsidia, quæ sibi ab Ignatij filiis collata, suis ipsamet scriptis profiteretur, Typographi rationculæ cuiuspiam certo tribuerim decurtare sibi editionem illam ea potius parte quæ Societatem attinebat, quam alia qualibet indulgentis, quanquam & edita suo toto pars illa, vt sanctæ illi perhonorifica, ita nec esset vel vnum apicem de cuiusquam gloria decerptura. [Deo, inquit, Teresia, sub finem capituli vigesimi tertij vitæ suæ) Deo laus à quo id accepi vt quos à confessionibus habui, semper iis obtemperauerim, esto non absque meo aliquo defectu, fuere autem illi ferè perpetuo, viri Deo cari de Societate Iesu,] & alius quidem per annos quatuor, alij sex, decem, duodecim alij. P. Ripalda; & Baltasar Aluares vir Sanctus; Hieronymus Perez; Aegidius Gonzalez præter, & alios, diu P. Franciscus Ribera qui Virginis postea vitam composuit, opus dignum auctore, & sanctitate argumenti. Nec absimile est quod in enarrandis, magni Archiepiscopi Mediolanensis Caroli Borromæi rebus pariter actum est. Earum post alios scriptor, quæ voluit edere auctiores, inde vt potuit maximè, quæ mente haud scio, Societatis exclusit nomen, omnemque illius operam in iuuandis sancti progressibus, eiusque Ecclesia, clausis præterit oculis, quamuis ab testibus oculatis, particulatim, & disertè posteritati tradita, vbi que passim perlegatur. At hæ profecto comitates quocumque animo adhibita fuerint, placere superis non possunt, quorum beata de cælo mens ad defossam radicem ramos fructibus graues libentissime inclinat, quasi gratias habitura (vt dixit de arboribus non nemo) præstiti sibi quo creuerant alimenti. Quod ab ipsis quoque dum viuerent, sedulo factitatum, cum æterna virtutis ipsorum commendatione attendat qui volet, ex aliquot lineis datæ ad Christophorum Rodriguez de Moya à S. Theresia Epistolæ, qui essent eius in Societatem, & de Societate sensus [horum poterit fieri certior ab nonnullis è Societate Iesu qui hic versati sunt, & probè me norunt, eaque spectarunt. Sunt enim ij, patres mei, quibus si quid habet anima mea boni, post Christum integrè id debet. Mihi pro nostris cænobiiis non omnes probantur quæ pietati student, sed eæ tantummodo vel quas audiunt confitentes, vel suis consiliis regunt; nec vllam à me huc vsque admissam memini quæ non esset illis in Christo filia, nam eas video

P esse

X.

Alia Soc. con-
fessiones,
& vnde nam
orta.

esse præ aliis Ordini nostro idoneas, vtque ab iis eram in Spiritu, Dei beneficio educata, sic eodem accepi vt his cœnobiis idem spiritus inferatur; ac si regulas ipsorum V. D. legerit, opinor viderit, Constitutionibus illorum, nostras multis in rebus consentire. Pontificio enim diplomate id obtinueram vt possem. &c. Aulæ 8. Ian. 1568. mihi quidem hætenus pericundum fuit ea memorare quæ Sancti Ignatij beatis primordiis contulisset tum D. Ioannes Chanones Monachus S. Benedicti, tum ex S. Dominici familia nonnulli quorum ductu Manresæ regebatur, tum ex Franciscanis Iacobus de Alcantara, & Theodosius quorum Barcinone, alter ei à confessionibus; Romæ alter fuit. Ac si ad me plura in hoc genere peruenissent, plura omninò retulissim, certus, præter fidei laudem historiæ amissim, & animam; futurum me quoque acceptiorem S. Ignatio fuisse summè in eos grato, per quos in Domino profecit. Non solos autem Chemnitios sensimus, solos Osiandros, Lermeos, Hospinianos, Lauseros, Cambilonios, Misenos, & farina istiusmodi sexcentos, Apostasi, hæresi, laude vtraque notos; suo allatrato, & probrorum honore Societatem dignatos, vt de, infectatore suo, Apostata Iuliano, Nazianzenus scribit; *felices lesuite, se hos proferant solos instituti, & fama carnicifera, quod ab iis vituperantur, qui nihil vnquam nisi aliquod grande bonum vituperare consueuerunt.* Sunt, nec paruo numero alij, hoc nocentiores apertis hostibus, quod eandem professi, & Christi fidem, & fortassis vitam; proferre infectum animum non possunt nisi pia velatum specie charitatis. Ipsa ordinum religiosorum dissimilis ratio, cuius tamen formosa varietas Ecclesiam vestit, illos censet interdum exerrare, quos in aliam viam Deus induxerit, pari cum iis figmenti ludibrio qui antipodas cogitant inuersis capibus terræ insistere, quod terras incolant recta illi terræ oppositas, vno tamen omnes, & puncto medio, & situ reguntur; *vnus quidem sic, alius verò sic.* Nec iste dissensus est, sed concors dissonarum fidium concentus. Ille Reginae Ecclesie ornatus, inquit Augustinus, nec de vili materia ob dignitatem, nec de vno colore ad pulchritudinem, sed *pretiosus, & varius.* Ergo subdit ille, *in veste ista, varietas sit, scissura non sit.* At eecam è contrario, ex eodem siue pietatis seu literarum ministerio natam *Schismatum matrem*, æmulationem, illudque *velle direfcere aliena paupertate.* Quod iniquissimum dixit Augustinus, certò quidem ab illo diuinæ gloriæ studio profus alienum cui esse optabilius nihil potest, quàm cum ea secum parcius latius ab aliis promouetur, eum ferè in modum quo Dei gloriam enarraturi mundo cœli, veloci motu se inuicem rapiunt quo circùm lastrent vnuerfum.

Rescius in
spongia.

In Psal. 44.

Tertul.

Serm. 91. di.
uusi.

XI.

Septem causa
urbatum in
Societatem.
Prima igno-
ratio illius
cuilibet lo-
quaci credu-
la.

Hic si causas lubet cognoscere vnde tam leua mens, affectusque in Societatem, vltro illas nobis suppeditet Iacobus Gretserus, qui vt de anatoma Herophilo Tertullianus dixit, *sexcentos exsecuit, vt naturam scriuaretur*, longo saltem vsu defendendæ à nobis calumniæ, tentata arteria scriptorum calumniantium, peruenit ad focum, causamque paroxismi quantoperè insanirent, & eam septenario numero comprehendit: prima, *retunt*